

zmijolik

vojislav karanović

DIJALOG

kada zaustim da kažem: . . .
ugledam
svoju vilicu visoko začujem
zvuk zreli (vreo) zuj gore zapravo
prerez negde u vazduh razigran
kako kida grize. . .
kaže: volim isparavanje vlažne pamučne tkanine
golubove njihovu meku dušu
pslalme pustinskog rastinja (gde?) povijen
volim šumskog zeca što trči (tek)
pucanj puške volim
šum koji ostavi zgužvan staniol sa cigareta
bačen na gradski trotoar
ispod sive isprane fasade
ispod uvek ozbiljnog neba (tako)
sklonjen
iza iznenadne kišne zavese
zamađljen pogled u neonskom svetlu
kaže: kako je noćas gust saobraćaj
nama kroz vene klize iglice, gle!
lepljive borove iglice
ispod kineskog zida sveža kap nepoznatog pića
klize glagoli klonuća

a
vetar je samo izgovor za razgovor
zapeo u sladunjavu bagremovu krošnju
kao u priču o socijalnom oslobođenju
potlačenih
lakoverna alga ili ili
reci: panični strah smokva taj komešaj
iskidani električni kablovi, smeh
isušene vene bez krvi
razgovor nam vene (gde?)
kaže: psi su glasnici puščana
tanad ispaljena u svaki dan
bića sasvim srećna
ribe su žive vlažne kugle
položene u dunav mrmore jedna drugoj
dobar dan dobar dan
dunavski mulj je krzno mrkog medveda (da)
kad zaustim bez usta
reč progrize otvor sebi
reč postane sinonim sete (*sestro
silovite sete* — pisao je traki)
sinonim peska kaktusa algi sinonim
slučajnog pomeranja (gde?)
mahneš rukom obradovan
mahneš kroz vazduh topao gust
rukom u to lepljivo ništa (šta?)
izgovoriš reč (svakom svojom
vilicom)
reč ima boju uprženog šećera (tako)
reč: maslačak ili reč: slaćica
ili: tućak ili celu rečenicu
»sledeću revoluciju dizaće pčele«
kaže
možda je tako bolje
kaže
možda je tako bolje

LAKO JE NAMA

lako je nama
mi smo od majmuna
barutom naprašanih rožnjača (nadražen)
revolucionarni reptil (zapaljenih desni)
caro, carnis; aktivan
ispod teškog malja insekt (stidan
što živi) lomi sebi kosti krši krila
sa okom na pupku (prikovan)
a ti
kako ćeš ti umreti
kako ćeš nestati
kako sklopiti oči u sveže zamešenom testu
rasuti prstima sitna zrna brašna
kao svoja krvna zrnca, ovu
sebičnu brojaniću

kako ćeš zelenim krošnjama (i gde?)
svežim vetrom rečnim strujama
kako iznenadnom (pod)
kišom kako snegom boje belog ugljena
zgasnuti
prvo buđenje: trupom dresiranog tigra
stati (tako), može li se, začutati
hoće li se reči grčiti slične
zgaženim (mekim) gusenicama
hoće li znani oblici biti dalji
ili će biti bliži
trouglovi, kvadrati, rombovi
u oblicima hoće li se javiti
nešto poput sete odlaska (kao mi
kada smo umirali, plakali jedni za drugima)
kada se (pod podsmehom) vreo
budeš gasio dalek vatri tud
metaforama kojima si umeo
poimence zvati sve dlake na svojoj
koži koja se perutala (uporna)
u neponovljivoj tišini: koža
koja se radovala vodi vazduhu
svetlosti bez porekla (i etikete)
kako: punim plućima, kao konj u kasu, plik
koja sila će te usisati (reči: stop)
može li se pasti
(i koji je to smer)
mimo estetike
etike
mimo subjekta
simbolike, kao andeo
bleska avionskih krila šapata
leskovog žbuna ruku preplitanih u
lepljivo (ljubavno?) klupko
tajna položena (davno) u plimu
(metalno!) plavog mora
ne
ti nećeš umeti umreti (mada
su te učili)
tvoja smrt (zvanično) biće
poslednji san ironičnog crva
a iza
iza je opet neko (novo?) m i

ZMIJOLIK

Kad se zastre zavesa Iz prostora tečne tame
Ispлива ostrvo Greben toplih tela foka
Uznemiren (na površini?) zov
Smeda mrlja
Vidim tanke svetleće trake Belouške sklupčane
Na dnu bakarnog suda Vidim nebo opet
(U pokretu)
I nebo iza neba Isto

Vidim oči za koje svi kažu da vide (da li vide?)

Vidim ruke koje pod vetrom pucaju poput suvih grana
krta kora javora
(Da li je vatra još uvek ogrlica oko tvog vrata?)
I prste-crve što riju kroz vazduh (uporno)

I nebo puno zmijolikih kretnji Iza sebe
Topao plašt (lice za onoga sa edenske poternice)
Vidim talase izmaštane svetlosti Meko nepce mačke
Grad što se topi Poput sveće I zeleni svod livade
Trajanje ima moj pogled (rogovi krave?)
I vidim Galapagos kako se lomi Između dva prsta
pritisnut keks (nekad? negde?)

Mleko
Toči dah fruške gore
I vidim sredozemno more Ono je posuda
zamenica Iza uma
Zeleni kredenac Iza mlečnog stakla Iza rasklimanih vrata
Mutna slika, slučajna (igra žmurke?)
Telo sa ležaja što pada na pod (hladan? betonski?)

Vidim grad guštera u kome se slavi državni praznik
I svečano je I svi se smeju I igraju se I svi su lepi

Ti (moji?) gušteri